

Životopis - Zdenka Barcalová

Zdenka Barcalová, narozena v dubnu 1947 v Litoměřicích, je průvodkyní Řeků jak v Praze, tak i v Drážďanech či Berlíně. Ráda cestuje a věnuje se umění. Zdenka má velice zajímavý příběh: dospělými očima prožila jak invazi vojsk Varšavské smlouvy, tak i turecký převrat na Kypru.

Zdenka pochází z české rodiny - rodiče byli učitelé, Zdenka měla ještě dva sourozence. Starší sestru a mladšího bratra. Už od mala Zdenku pohltil kouzelný svět knih a umění - i přes nedoporučení učitele se dostala do lidové školy umění. Později udělala přijímací zkoušky na střední uměleckoprůmyslovou školu na Žižkově a přestěhovala se do malého bytčku nedaleko školy. Na obědy chodívala na vysokoškolskou kolej, kde se seznámila se svým budoucím manželem - Kyperčan, který v Československu studoval žurnalistiku.

Paní Zdenka později otěhotněla, proběhla svatba, a na svět přišel její prvorozený syn. Krátce po porodu se s manželem přestěhovali na Kypr, do malého domečku nedaleko hlavního města, kde Zdenka vychovávala svého syna. Později na svět přivedla i malou dcerku.

Zdenka však své studium kompletně nevzdala - do Československa se vrátila na dokončení maturity. Během studia však zažila nepříjemnou situaci, kdy do Československa přijíždí vojska Varšavské smlouvy. Sama Zdenka vypráví, že na přelomu noci, kdy vojska přijela, byla vzhůru u šicího stroje, a zvuk rozhlasu v ní vyvolal obavy. Další den ráno na vlastní oči spatřila ve městě ruské nákladní vozy. Naštěstí tato situace nijak těžce Zdenky život neovlivnila, a proto se bez větších komplikací vrátila na Kypr.

Na Kypru Zdenka žila se svými dětmi, manželem a jeho rozvětvenou rodinou, ačkoliv po občanské válce stále na ostrově vládla nepříjemná atmosféra. Kolem začátku léta 1974 Zdenka přivedla na svět své třetí dítě, syna - krátce před Tureckou invazí.

Invaze proběhla. Rodina se ocitla v nepříjemné situaci, žila totiž nedaleko vojenského tábora v hlavním městě Nikósii. Kolem konce léta se rodině podařilo uniknout do menšího domku v horách u manželovy rozvětvené rodiny. Paní Zdence se poštěstilo, naskytla se totiž možnost dostat se z Kypru do Řecka přes

Středozevní moře. Odtamtud se letadlem s dětmi dostala do Československa za svou maminkou do Litoměřic.

Paní Zdenka si na život v Československu zvykla okamžitě. Své starší děti rovnou poslala do české školy. Manžel na Kypru ale zůstal, pracoval nadále v rozhlase. Svojí rodinu v Československu navštívil pouze párkrát, později založil na Kypru novou rodinu.

V současnosti je Zdenka v důchodu. Díky své znalosti řečtiny působí v turistické sezóně jako průvodkyně Řeků nejen v Praze, ale i v Drážďanech či Berlíně. Ráda cestuje, své cesty někdy zaznamenává v obrazech, které většinou kreslí suchými pastely. Vyrábí látkové hračky pro charitativní účely i jen tak pro radost. Na Kypr se též několikrát podívala, dokonce i nedávno se svou dcerou Teklou. Napsala také o své životní zkušenosti knihu, vydanou v roce 2021 pod názvem Jak jsem se kypřila. Paní Zdenka se svým životem se cítí být spokojená. Svým mottem "Co mě nezabije, to mě posílí" se nejen řídí, ale dokonce ho i nadále šíří.